

Spm. nr. S 1591

3) Til forsvarsministeren af:

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Hvordan stiller ministeren sig til, at der oprettes veteranhjem for tidligere udsendte soldater?

Skriftlig begrundelse

Efter den tragiske anholdelse den 10. marts i år må vi have mere fokus på, hvad der kan gøres for tidligere udsendte soldater.

Formanden:

Det er forsvarsministeren, der lægger for. Værsgo.

Kl. 14:22

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Tak for det, og tak for muligheden for at komme herved og diskutere det meget vigtige emne, det er, hvordan forsvaret og samfundet behandler de soldater, som har været udsendt i dansk tjeneste og har gjort en stor indsats, ikke alene for Danmark, men for verdensfreden.

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at forsvaret har et meget omfattende tilbud til soldater både før, under og efter udsendelsen. Det, der er vigtigt for mig at sige, er, at det ikke alene handler om psykologhjælp, men også om socialrådgiverbistand, og det er også vigtigt for mig at understrege, at der ikke er nogen udløbsdato på den hjælp, der tilbydes. Får man et traume 10, 15, 20 år efter, man har været udsendt, er man stadig væk dækket ind af de psykologer, som forsvaret har ansat.

Med hensyn til oprettelsen af veteranhjem er det ikke noget, jeg umiddelbart ser som en farbar vej, fordi jeg synes, det er vigtigt, at de danske soldater efter en udsendelse så hurtigt som muligt vender tilbage til et almindeligt liv fuldt integreret i det danske samfund. Det betyder imidlertid ikke, at der ikke skal gøres noget, og at der måske kan gøres noget anderledes end det, vi gør i dag. Det er således, at vi i øjeblikket har et projekt kørende, hvor hjemkomne soldater får en kontrakt med forsvaret, hvor de i løbet af en 12-ugers-periode ligesom bliver indsluset i samfundet igen, hvis ikke de skal blive i forsvaret.

Men når nu hr. Simon Emil Ammitzbøll har spurgt mig om det her med veteranhjem, har jeg alligevel givet det en tanke. Jeg har haft en kon-

takt med soldaterhjemmene i Danmark, for man kunne jo godt forestille sig et system, hvor vi brugte det net af soldaterhjem, der er. Vores udsendte soldater kender soldaterhjemmene fra den tid, hvor de var værnepligtige, da de var soldater. De har mødt soldaterhjemmene i Kosovo, Irak, Afghanistan og er trygge ved den her model. Måske kunne man på soldaterhjemmene på kvartalsvis basis eller andet lave nogle veteranaftener, hvor forsvaret, hvis der f.eks. var behov for en foredragsholder, så bistod med en, der har været ude, eller en psykolog eller en socialrådgiver, der kom og fortalte – at man altså prøvede at bruge det netværk, der allerede findes. Der vil jeg prøve at tage initiativ til, at man samler interessenter, som synes, det her er en god idé.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:24

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg vil gerne takke for, at forsvarsministeren har givet det en tanke. Jeg tror, det er fuldstændig korrekt, at langt de fleste hjemvendte soldater gerne vil tilbage og have et almindeligt liv. Problemet er, at det for en del af dem er utrolig svært at komme tilbage til det almindelige liv, fordi man ude i forsvaret for fred og international retsorden har været i en situation, hvor man har oplevet meget voldsomme ting og derfor måske har fået nogle ar på sjælen, som kan have gjort det lidt sværere.

Det, som jeg egentlig tænker på, når jeg også spørger ind til det her med veteranhjem – jeg er sådan set glad nok for, at forsvarsministeren har gjort sig nogle overvejelser, og det vil jeg gerne kvittere for – er, hvordan vi kan komme i en situation, hvor vi ligesom løbende laver noget forebyggende arbejde, hvor både de soldater, der har det godt, og de soldater, der har det svært, på en mere jævn basis kunne have mulighed for at mødes og understøtte hinanden og hjælpe hinanden.

Jeg synes, det kunne være spændende, hvis vi kunne få givet noget rum. Hvor bygningerne så ligger, eller hvilke bygninger det er, er ikke det afgørende for mig, det afgørende er, at vi får et sted, hvor soldaterne i virkeligheden får mulighed for via civilsamarbejde at understøtte hinanden, og at det kan hjælpe til, at vi får nogle af dem, der har det svært, til måske at få det bedre, så vi måske på den måde kan gribe ind i tide, så vi ikke får nogle af de tragiske situatio-